

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA DELS SANTS JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 17 de Març de 2013. N° 11

A LA RECERCA DEL VERITABLE ROSTRE DE L'HOME (II)

Crucificat per la nostra injustícia

Déu ha viscut la solidaritat amb l'home fins el final. No ha restat lluny, indiferent al sofriment humà, permetent que els homes i dones segueixin sols, lluitant, protestant, sucumbint a la seva pròpia misèria i a la mort. Déu ha volgut assumir el sofriment de l'home com a sofriment propi i s'ha apropiat lo més terrible de la condició humana: la mort.

Fet home, Déu no evita aquest pes immens d'injustícia, irracionalitat, sofriment i maldat que travessa la història de la humanitat, sinó que ho sofreix a costat nostre, ho compateix i n'és víctima. Els sofriments, injustícies i crims que els homes anem sembrant en la història afecten el mateix Déu fet home.

La Creu ens revela així, al mateix temps, la misèria i la maldat il·limitades de l'home i l'amor immens de Déu que assumeix als homes en llur misèria.

La Creu ens ensenya a desconfiar de qualsevol suposada humanitat i bondat enganyosa dels humans. El crucificat ens desemmascara i descobreix la capacitat que tenim sempre de suprimir i matar l'innocent. Davant la Creu resten desmitificats per sempre els nostres falsos optimismes sobre l'home i els nostres ingenus messianismes.

A Jesús se'l mata perquè els humans no toleren la defensa del pobre ni el desemmascara-me'n de la hipocresia ni la denúncia de la injustícia i dels abusos comesos en nom de la religió o l'ordre polític. A Jesús se'l mata perquè és bo, perquè no pacta ni retrocedeix enfront del que està malament, perquè és fidel fins el final.

Però la Creu ens revela, al mateix temps, l'amor radical de Déu a l'home i fonamenta la nostra confiança suprema en Ell.

Déu es fa solidari dels que no tenen rostre humà. Assumeix el sofriment dels que han perdut la humanitat, dels abandonats, dels que no troben un lloc per ells en cap societat, d'aquells amb els qui no es pot fer cap revolució, els autèntics desesperançats.

Per això, la Creu és l'aconteixement decisiu de la nostra salvació. Aquí se'ns revela l'home en tot el seu abandó, misèria i fracàs, i Déu amb el seu immens amor coma Pare dels abandonats i crucificats. L'home atrapat en la xarxa implacables del mal i de la mort, i Déu, en el seu lliurament total al humans.

Aquesta Creu és la nostra esperança. Mentre en la nostra societat actual uns demanen senyals, probes, eficàcia, tècnica, i altres exigeixen saviesa, raonaments i ciència, « nosaltres prediquem a Crist crucificat, escàndol pels jueus i niciesa pels gentils »(1Co 1,23). Aquesta Creu és la nostra salvació.

Les ideologies no salven. Tampoc la tècnica, el desenvolupament, la violència o el poder. Poden lograr resultats diversos, però només salva a l'home l'amor de Déu, la seva força reconciliadora i el seu lliurament als germans.

En aquest Crucificat es podran reconèixer tots els que perdin la humanitat, els humiliats per la desgràcia, els abatuts per la violència, els oprimits per la injustícia, els exclosos de la societat, els torturats, els menyspreats, els moribunds. Aquest amor del Déu crucificat no ens salva de les nostres contradiccions i sofriments arrencant-nos del món i dispensant-nos dels riscos d'aquesta història terrestre. Però ens salva en els nostres mals i sofriments, encarnant-se Ell mateix en la nostra impotència i oferint-nos l'esperança de la resurrecció.

(Document dels bisbes del país basc. Quaresma-Pasqua 1987)

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Jo 8,1-11

De pronto, un grupo de escribas y fariseos irrumpe trayendo a "una mujer sorprendida en adulterio". No les preocupa el destino terrible de la mujer. Nadie le interroga de nada. Está ya condenada. Los acusadores lo dejan muy claro: "La Ley de Moisés nos manda apedrear a las adúlteras. Tú, ¿qué dices?"

La situación es dramática: los fariseos están tensos, la mujer angustiada, la gente expectante. Jesús guarda un silencio sorprendente. Tiene ante sí a aquella mujer humillada, condenada por todos. Pronto será ejecutada. ¿Es esta la última palabra de Dios sobre esta hija suya?

Jesús, que está sentado, se inclina hacia el suelo y comienza a escribir algunos trazos en tierra. Seguramente busca luz. Los acusadores le piden una respuesta en nombre de la Ley. Él les responderá desde su experiencia de la misericordia de Dios: aquella mujer y sus acusadores, todos ellos, están necesitados del perdón de Dios.

Los acusadores sólo están pensando en el pecado de la mujer y en la condena de la Ley. Jesús cambiará la perspectiva. Pondrá a los acusadores ante su propio pecado. Ante Dios, todos han de reconocerse pecadores. Todos necesitan su perdón.

Como le siguen insistiendo cada vez más, Jesús se incorpora y les dice: "El que esté sin pecado, que le tire la primera piedra". ¿Quiénes sois vosotros para condenar a muerte a esa mujer, olvidando vuestros propio pecados y vuestra necesidad del perdón y de la misericordia de Dios?

Los acusadores "se van retirando uno tras otro". Jesús apunta hacia una convivencia donde la pena de muerte no puede ser la última palabra sobre un ser humano. Más adelante, Jesús dirá solemnemente: "Yo no he venido para juzgar al mundo sino para salvarlo".

El diálogo de Jesús con la mujer arroja nueva luz sobre su actuación. Los acusadores se han retirado, pero la mujer no se ha movido. Parece que necesita escuchar una última palabra de Jesús. No se siente todavía liberada. Jesús le dice "Tampoco yo te condeno. Vete y, en adelante no peques más".

Le ofrece su perdón, y, al mismo tiempo, le invita a no pecar más. El perdón de Dios no anula la responsabilidad, sino que exige conversión. Jesús sabe que "Dios no quiere la muerte del pecador sino que se convierta y viva".

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA:

DISSABTE:16	20h.	difunts: Ferràn Asmarats Gallart; Antonio Jiménez; Emilia Viñas; Francesc Puig.
DIUMENGE:17	11h. 13h.	M ^a Salomé Tamayo Rodríguez ; Javier Tamayo Marín
DILLUNS:18	20h.	
DIMARTS:19	20h.	SANT JOSEP
DIMECRES:20	20h.	Cristina, Pablo y Jorge de Caralt
DIJOUS :21	20h.	
DIVENDRES:22	20h.	
DISSABTE:23	20h.	Núria Gaig.
DIUMENGE:24	11h. 13h.	difunts: Ferran Tost; Pepita Rifà (25è aniversari)

CELEBRACIÓ COMUNITÀRIA DE LA PENITÈNCIA

La farem el proper dijous dia 21 a les 20'30, després de la celebració de l'eucaristia de les 20h.

CONSELL PASTORAL DE LA PARRÒQUIA

Divendres 22 a les 21h. Farem la reunió del Consell

CONCERT CORAL I ORGUE

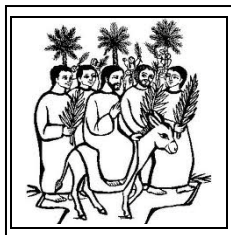
Divendres vinent , 22 de Març, a les 20'45h.

El director : Emili Fortea

Organista : Santi Vilarrubla

EXPOSICIÓ A FAVOR DE CÀRITAS

A la sala Tarrés de la rectoria, el proper dissabte (19'30h) i diumenge (des de les 10'30h. a les 14h.) hi haurà l'exposició del material treballat per les persones grans del « Casal Núria ».

DIA 24 DIUMENGE DE RAMS:

Benedicció de Rams abans de cada missa: Dissabte a les 20h.

Diumenge a les 11h.

I a les 12'30h. a la Pl. Mn. Cinto Verdaguer

PARRÒQUIA DELS SANTS JUST I PASTOR

Plaça de l'Església n 4. 08960 - SANT JUST DESVERN

Tel: 93 371 12 97. Fax: 93 473 68 14

E-Mail: justipastor@telefonica.net

www.santjust.org/parroquia

Web diòcesi de Sant Feliu: www.bisbatsantfeliu.cat

Despatx parroquial: dimarts i dijous, de 18 a 20
